

За Мълчанието

*“ Би трябвало да се издигнат храмове на мълчанието и
самотата.
Великите работи се образуват и съсредочават в
мълчанието.*

Говоренето е временно; мълчанието е вечно.”

Тома Карлейл

В книгата “За пътя и свойството “ от китайският мъдрец Лао Тзеу двадесет и третият лист образ дава следните 23 положения за добродетелта на истинските философи – мълчанието: 1. Малко да говориш – то е все едно да имаш воля към живот. 2. Мълчаливецът дух ръководител действа по воля. 3. Волята към живот го води из подземни стъпала към слънчеви върхове. 4. И слуша и се подчинява и е покорен. 5. Кому покорен? 6. На своята воля към живот – разбудената змиеоогнена сила, която се движи по елесповиден път. 7. А що не се покорява на покорния ? Кой не слуша самодовлеещия, що отстъпва пред волята към живот? 8. Зове вятъра, а не определя – от коя посока, спрял не определя творческия път през стихииите. 9. Зове дъжда, а не определя – кой ден, сиреч не казва пътя на творческата сила през елементите. 10. Знае да действа, което се тълкува : разбира пътя на човешките разумни общества. 11. Иинг и Иянг (небето и земята) не ще пребъдват вечно : а съществата земни не са ли тъй тленни ? 12. За това говори **златното учение** (Великата Лемурийска традиция – цивилизацията на жълтата раса от потопения материк Лемурия). 13. Следващия **Тао** е едно с **Тао**(Висшия разум) .14. Следващия **Те** е едно с **Те** (Природата). 15. Следващия гибелта е едно с гибелта, сиреч който върши зло върши делата на Черната ложа. 17. Едно ли си с Тао, ти си завладял Тао, сиреч едно ли си с Бога ти, си създал великата верига на промишляващата милост (благодат) . 18. Едно ли си с Те, ти си постигнал Те. 19. Едно ли си с доброто, ти си постигнал доброто. 20. Едно ли си с гибелта, ти си обречен на гибел. 21. Вярно е словото ми синове, вярно е словото ми. 22. Усмиващи и подмигващи, недейте осмива речите на знаещия. 23. Защото малко доверие означава недоверие.

От всички святи писания на религията се разбира, че Божеството е мълчаливо в своята дейност и че пази в тайна своите знания. Човек комуто е посочен пътя към небето и пътя към съвършенството, е длъжен с труд да се добере до тия тайни, до тия скрити знания. И ако са верни и с голямо значение думите на Господа Исуса : “Бъдете съвършени, както е съвършен Отец ваш на небесата.”, не по – малко са верни и със същото

значение думите:”Бъдете мълчаливи, както е мълчалив и таен Отец ваш на небесата.” В псаломската книга на певецът цар (Давида) ясно е изтъкнато, че Бог пази тайна, че Нему липства многоглаголието, тъй присъщо на нашите парламентарни нрави.(псалом18: 11).За същото се говори и в псалом 97:2 .А двете риби в Евангелието, които символизируют 6 и 7 небеса са знак на мълчанието. Проумяват ли ги днес свещениците? Трябвало би да го знаят , защото иначе не би били достойни служители на Оня, който мълком изпи до дъно горчивата чаша на страданията без проклятие, без натякване. “ Тогаз говори Соломон: Господ рече, че ще обитава в мрак: съградих ти дом за обитаване, място за да обитаваш вечно.” (III книга царе,гл.8,ст.12). Всички посветени са знаели тайните и са се учили на мълчание. Бог казва Мойсею, че в облак ще се явява на Арона, родоначалникът на еврейското свещенство.(кн.Левит,гл.16:2) .

Понеже видимият свят може с право да се счита за едно слабо копие, на невидимия, понеже светът на съществата във физическа плът е едно разляно, мъгливо и грубо възплъщение на Висшия план, славата не принадлежи на земята, а е добродетел на небесата и тайната е свързана със славата, показваща пътя на мнозина (кн.Изход,гл.30: 34-35) . Всеки благословен труд увенчава делото с радост, а радостта е близка на славата или, което е по – вярно, славата – постигната след упорен труд – е китка от много и различни радости. Който не пази тайна е блядословен и безумен.(притчи Солом.,гл.9 :13). Ние знаем, как пияницата който се обсебва от елементални духове и детето, комуто липства още развит ум, говорят “ истината”, т.е. те не пазят нищо скрито. Хората, които приличат на децата или се опиват със спиртни питиета, не могат да бъдат никога посветени. Те нямат авторитет, от тяхното многоглаголие дори и обикновенните им и по – сериозни думи не биват зачитани за нищо. Те са като лъжливото овчарче, което обичало да се подиграва с минувачите, като викало, че уж вълкът му грабнал овца от стадото: когато обаче, дошъл наистина вълкът , то викало до прегракване, ала никой не дошъл да му помогне. Мъдрецът е мълчалив и пази тайна, защото езикът на мъдреца се украсява със знание, а устата на безумния изрича глупост (притчи Соломонови, гл.15: 2) . Който пази тайна е скромен тих и смирен: той не крещи за своите добродетели , а оставя те сами да говорят и издават с течение на времето благородните му дела.В говоренето човек, колкото и да е хитър и умен, все ще каже нещо излишно, глупаво, даже пакостно глупаво. Не пострада ли Сампсон – олицетворението на слънцето – като издаде с безумните си думи тайната на собствената си грамадна сила? Тъй, слънцето с дългите си като на Сампсона косми на главата – лъчи се измамва, пращайки лъчи и на необитавани планети. В края на краищата и с това се постига известна полза, макар и по – късно. За посветения или за ученика на окултизма, комуто времето е късо и

животът кратък, не трябва щедрост като слънчевата, а умение, щото даровете на духовното учение да се дават на достойните.

Кой се присмива, кой обича през всяко време да критикува ближния си и да търси неговите недостатъци? – Свадливиият, безумният, бездушният човек. Ала той никога не успява в живота. Който обича да се присмива, такава и ще го постигне. Не е лъжа, че присмивачите в следния свой живот се превъплащават в недъгави хора: слепи, глухи, куци. Който пази тайна не се присмива, защото присмивателят не отива при мъдрите (притчи Солом. Гл.15: 12). Одумникът, човек сродник на присмивача, не пази тайна, а я открива.(пак там гл.20: 19).

Верният духом потаява работата (пр.Солом.гл.11:13) не само верният духом, но и силният духом, сиреч тоя що не прахосва от своята съкровищница,скъпите знания. *Omnia mecum porto*(Всичко нося със себе си и не искам никой да ми носи товара, за да не задлъжнявам). Такъв не търси благодарност, защото благотворство и благодарност се срещат мъчно: защото човешка благодарност е плащане с отбив и недобро плащане.

Мълчаливецът или пазачът на тайни пръска на времето си златни думи, защото думите на такъв се ценят, имат своята тежест и се придружават с дела. Човекът на посвещението обосновава своите бъднини и изкупува миналото : чрез мълчаливи дела, той свързва двете бездни. Повдигнат е тоя, който към Небето често се обръща с мълчаливи и тайни молитви – молитви в тъмните стаички според Евангелието – такъв по – лесно може да познае своя наложителен път. Душата на мълчаливецът е дълбока и неуязвима ; от дърдорене и оплакване пред хората около нас мъчно се добива помощ. Раните тихомълком по- скоро оздравяват. Мълчаливецът е със свободен дух, защото повече от бърбицата е успял да разбие оковите на духовното си тяло; свободното сърце на такъв по- радостно шета за красотата на своята господарка – душата. Мълчаливецът е повече обичлив, защото е като тежка капка падаща от благодатен облак: дърдорко е като лека капка или като улитащ цвят от дърветата – той се скоро затъпква по пътя. Такива са и думите му. “ Който пази устата и езика си, пази душата си от утеснение.” (пр.Солом. гл.21:23). Философът Нитче, в бележитата си книга “ Тъй рече Заратустра”, ето как характеризира усамотението и мълчанието: (I ч.бълг. превод стр. 73). “ Побегни приятелю мой, в своята усамотеност! Ти ми се виждаш зашеметен от крясъка на великите мъже и изпожилен от жилото на дребнавите. С достойнство ще съумее гора и скала заедно с теб да мълчи. Заприличай пак на дървото, що ти е мило, на дървото ширококлонесто: тихо и надвесено над морето то се вслушва. Гдето престава усамотеността, тамо почва пазарът; и гдето почва пазарът там

почва тъй също крясъкът на великите актьори и бръмченето на отровните мухи.”

Който не пази тайна, не е човек сериозен. Със своето издайническо поведение, той пакости на себе си и на брата си. “ Който не пази тайна, свидетелствува против ближния си” (притчи Соломонови, гл. 25, ст. 28). Мълчаливецът е мъдрец в своите постъпки и знае как да се държи и със стари и млади, с умни и глупави, с добри и зли. На добрия ,той ще отговори кротко и ясно, а безумния и глупавия ще отмине, без да обръща внимание на техните закачки. В рядка кал, камък не хвърляй, защото ще те опръска – казва една българска поговорка. “ Който не отговаря на безумния не прилича нему.” (притчи Соломон.гл.26: 4). Мълчаливият избягва свади и караници. Той не е техен съучастник и почти никой път не ги създава. С благоразумие и търпение той пресушава извора им.

Ленен в своята Кабалистична наука, като разкрива 72 – те свойства на Висшия разум – ето какво говори за 26 – то свойство – Бог съкровен, гений помагач Хаайах : “ Нему отговаря името на Бога Агди или Авди на сарацински език, областта от 126 градуса до 130 градуса на земното кълбо, единадесетата декада (десетица от годишните дни – 360 астрологически, 360 градуса на окръжността) и геният Афруимес, Него зоват от 8 часа и 20 мин. До 8 часа и 40 мин. с. На 14 Април, 25 Юни, 5 Септември, 16 Ноември и 27 Януари, като произнасяме свещенните имена и 145 стих на 118 псалом : “ Повиках го от всичкото си сърце – чуй ме, Господи, и ще упазя повеленията ти.” Той покровителствува ревнителите на правдата, въздига хората до съзерцаване Божествените неща. Тоя дух ръководител управлява събитията на политиката; ръководи дипломати, посланици, пълномощни министри и въобще всичко, що води до съглашения. Под негово влияние се намират телеграмите ,писмата, куриерите, агентите и всякакъв род секретни послания.

Мълчание! Колко е прекрасно то когато двама души, насъсквани от лукави духове, се нахвърлят един върху друг, да си вадят очите, да си скубят косите, а човекът на окултизма се помоли за тях пред Небето или отпрати своята добра и силна мисъл към тях радостно, с горещо желание за мир. Колко е приятно, когато човек мълчаливо може да примири, двама разсърдени братя, две разплакани сестри. И как сладко звучи на ухото тоя духовен жест на една мълчалива душа. Човекът на съкровеното не е интригант и клюкар. “ Който пази тайна не е шепотник, защото шепотникът създава раздори” (притчи Солом. 26: 20).

Мълчание! В него се крият съкровищата на Мидаса, богатствата на Калифорния; защото с мълчание се предотвратяват множество злини, избягват се много крамоли, запазват от изтъпкване и изсушаване грамадно число полезни семена. Добрият и благороден човек в

мълчанието си не се хвали с делата си; защото тия дела мълком ще свидетелстват за неговата доброта и неговото благородство.

“ Който пази тайна не се хвали.” (притч.Соломонови, гл.27:1). Който пази смоковницата ще яде смокини, а който пази духовните тайни ще види полза и ще забогатее.

Мълчанието е злато , а говоренето сребро. Още римляните, народ повече на работата, отколкото на думите, са отправяли на дърдорковците следните поучителни думи: *si tacuisses philosophus mansisses* (Ако би мълчал ,би останал философ, но дърдоренето те издаде). Златото е най – скъпият от благородните метали; мълчанието е най – скъпата от добродетелите. И наистина как би могъл да бъде човек благочестив, ако не притежава дарбата да мълчи на място и време? Как би могъл да расте окултният ученик, ако не предпазва своя език от бързивост, ако не пази тайна и не знае умерения говор? Бързивостта е издайник на съкровени сили; приказливостта е пилеене на ум и разум. Мълчанието е дар ,който здраво държи ножа на словото и си служи с него само при нужда. Мълчанието носи мир на единицата и множествата; мълчанието е най добрия начин за омиротворение на избухнали страсти, разгорени жестокосърдия и зложелателства. Всеки що заплашва брата си с насилие, рискува един ден – ден на разплата – да бъде залят от вълните на Черната ложа. Мълчаливецът не воюва по самото свое естество; ала ако трябва да воюва с неприятелите на светлината и истината, той воюва окултно в името на едно свято право и в името на едно щастие за целия свой народ, за всички народи. Той дава жертва от своето огромно съкровено богатство, но тия жертви ще послужат да се изгради храм на Оня, който някога пръв изрече истината “ Мир вам обичайте се един други”. От това всички ще добруват.На мълчанието и съкровеността отговаря вторият ключ на книгата Таро – Папеса (*la papese* от *la rare*). Тоя ключ представя жена, която в противоположност на юношата в първия ключ, не стои права а седнала. Това подчертава нейния пасивен характер. Тя стои седнала на трон с две колони, което символизира “ ияхин и бохаз” (бялата и черната колона на Соломоновия храм), сиреч двойствения принцип или бинер – средината между доброто и злото. На главата у жената има полумесец. На коленете си държи книга, която е полузакрита с плащ и символизира тайните знания, скрити от очите на непросветените. Тоя ключ означава пасивното или женското начало и закона на числото 2. По право изразено число на мълчанието се явяват 22 букви на еврейската азбука. На български буква на мълчанието е М . С нея Господ Иисус е правил чудеса; тя съдържа тайната на окултната му сила.

Немецът д-р Хенрих Хенсолд в списанието *The occult Review* (1915, XII) описва един индийски адепт Кумара Свами, който се подвизавал нейде в

долината на Кашмир, Серинагур. Ето какво му казал сподвижникът философ за окултната мъдрост : “ Мъдростта, която вие търсите не се намира в книгите. Младий приятелю има неща , които по никой начин не могат да бъдат изказани с думи. Може ли лорва (един вид блатна риба) да разбере езика на орела ? Тя рови по дъното из тинята и няма понятие за нищо друго освен за вода, тиня и червеи. Ако някой би се наел да и разкаже за съществуването на един друг и съвсем различен свят над това блато – един свят от въздух и слънцесияние, от дървета и цветя, свят населен с крилати същества с разкошни пера- могла ли би тя да си състави понятие за него? “ Вие можете да обясните един предмет с понятия”, които се касаят по подобни нему предмети, и светът зад “завесата” е толкова далеч от този открит за нашите чувства, щото учителите не би могли да ви го опишат, даже ако искаха.” Друга една особеност след видените чудеса от Кумара Свами, особеност, която не малко впечатление е произвела на жаждушия мъдростта и силата, които дава притежанието на Атмавидия е следната : Макар компанията ,между която Хенсолд престолял двадесет и три седмици да не била малка, обаче той се чувствал ,като в пустиня, защото всички негови другари били мълчаливи; нито помежду си ,нито с него разговаряли те. На въпросите му били крайно лаконични, макар в същност да не били нелюбезен народ. Ала той забелязал това, че събеседниците му отговаряли на неговите мисли направо, преди още да успее да ги изкаже с думи.С време той разбрал по опит и научил теоретично ,че дългото упражнение в йога(мисловно съединение с Всемирната душа) довеждало човека до такава чистота и острота на ума, щото един напреднал подвижник ще разбере мисълта , “ ще прочете мисълта “ на стоящия при него човек тъй пълно и ясно, както да е изказана с глас. Ето защо самите подвижници не говорели никак помежду си; те схващали мислите един на друг и си отговаряли също с мисли без думи. Интересно е следното размишление на учения немец : “ Има нещо обаяно в уединението. Човек – това особно смещение на животно и Божество – който в обществото с подобните на себе си намира удоволствие да бъде тривиален и да развива неблагоприятната и палячовска страна на своята природа, става едно съвсем друго същество, когато по необходимост или по избор, остане сам със своите собствени медитации (молитвени размишления) мълчанието на лесовете, тишината на пустинята, широкия простор на океана или нетревожното спокойствие на някоя уединена пещера събуждат у него мисли и чувства, които всекидневния живот не може да породи. Тогава човек е способен да налучка за себе си великата древна загадка и да проникне в неизявената глубина на своето собствено съзнание.”

Бъбрицата не може да спазва личния си магнетизъм. Виктор Турнбул в книгата си “ Личен магнетизъм” характеризира бъбриците хора като

невежи в спазване магнетичната си сила, като хора утекчителни в живота и виновни за несполуките си в света. Мистичния писател Тома Карлейл в своята похвала на мълчанието казва: “ Пчелите извършват своята работа на тъмно; духът работи само в безмълвие. Достойнството се издига само в уединението.”

Като така, нека останем за всякога повече люде на мълчанието, отколкото на говоренето; нека останем преизпълнени с една вътрешна радост ,че с това служим на едно скъпо нам дело.

Времето в тоя наш живот – ХХІ век – се характеризира главно с три думи : смърт, кръв и разорение . Всякаш пъкълът с всичките си кресливи пълчища е заел господстващо, привилигеровано положение в света, обладал е с някакъв бяс човечеството и помрачил е неговия разсъдък. Водачи на народите се обвиняват едни други в лудост; грабителствата и насилията растат в страхотни размери; всичко негодно и мръсно бошува и се вълнува от свирепите повеи астрални ветрове. Божеството у човека е оставено на заден план; животинското или зверското взема връх при всяка човешка постъпка , при всяка крачка в житейския път. Добри хора до вчера, днес са станали омразни един на друг, най – големи врагове. Думите на миролюбците са глас вопиец в пустиня. Думите на кротките и смирените, “ които владеят съкровищата на небесата “ ,звучат някак подигравателно в дните на това смутно време. Къде отива човечеството ? Какво стана с неговата образованост? Мълчанието и в такива случаи е полезно. И в такива размирни години, навяващи мистичен ужас, то не е обезценело. Умният в такова време мълчи и работи, работи и мълчи. Скритият в това време окултист мълчаливец дебне, като главен лъв изчадията на лукавия и ги разкъсва с острите си лапи; със своята скрита сила тоя борец на Бялата ложа нанася грамадни загуби на мрачните агенти, плъзнали за сега като охлюви след дъжд. Но Сатаната ще бъде вързан ... Той ще бъде вързан не от някой лъжлив Бог, желаещ да лови риба в мътна вода и алчен, чрез хитрини да се наложи на вярващите; Сатана ще бъде вързан чрез колективни светли дела на всички истински Божи работници, работещи в тишина.

Духовете говорят на духовните слухари тихо сякаш техният глас е бръмчене на муха. Вънземниците, невидими за обикновенното човешко око, обичат краткия, ясният и лаконичен говор. Многословието за тях е тежко бреме; бърливостта у тях ценят само тъмните и без всяко сияние същества. Ние хората трябва да подражаваме на светлоносите и мълчаливи вънземници.

Природата е всякога мълчалива в своите дела. Животът се начева с мълчание и свършва с мълчание. Едно тайнствено було покрива съществуването в утробата на майката, в първите дни на явяването му на

Божия свят; също така тайнствено було се спуща, когато очите му, изпращащи бурните дни на тъмното съществуване, се затварят на веки и един друг взор, приготвен за отвъд, очертава нови тайнствени области. Величаво мълчание! Велико тайнство на разума, промъкнато във всички религии под небето.

В книгата си “ Гласът на безмълвието “ (I откъслек, сп. Теософия, кн. III, X, 1914г.) пише наставления за ученика: “ Помагай на природата и работи заедно с нея; и тогава природата ще признае в тебе едного от своите творци и ще ти се покори. И широко ще открие пред тебе входа към своите съкровени недра, и ще обнажи пред твоите погледи съкровищата, заключени в глъбините на нейната непорочна девствена гръд. Незапятнена от плътско допиране, тя разкрива своите съкровища само пред духовните очи, които никога не се склопяват, и за които няма покрови в протежение на всички природни царства. “

В света се култивира съдържаност и мълчаливост от страна на подчинен човек към по – горе стоящ в обществото. Това издава неволно зависимостта на първия от втория. Ала ние не проповядваме безразборно почитане към хората, както и неуместна зависимост между тях. Човешката душа трябва да се стреми към свободата, защото дето господствува тая добродетел, там цъфтят и други духовни сили и дарби. “ Свободен човек е само онзи с когото се случва всичко така, както той иска”, - определя свободния и стоически философ Епиктет. Човешката душа е длъжна според истинските нравствени правила, да почита Божественото в хората и да зависи от небесната красота, възвишеност и истина. Най – голямата свобода има в живота на светията, пророка и гения – хора на мълчаливия труд; най – голяма зависимост се среща в порочните преживявания на престъпника, лъжепророка и хранениците на човешкия род. Гдето е свободата, там е и ясносъзнавания дълг към ближните, най – малките братя на Господа и най – галените чеда на Небесния баща. (посл. Гал.гл.V:1) . Тая свобода ни налага мълчание и благоговение, когато ни идат съвети от Горе. Пророк Данаил цял се обръщал на слух и внимание, когато е слушал небесния пратеник.(кн.пророк Данаил,гл.10, ст.15), изразяваща волята на Бога.

Запазвайки тайната в мълчанието на ноща или невежеството на суетния ден, човека на окултизма е длъжен да се бори с видимото и невидимо зло, да прогонва от гърдите на порочните и слабоволни хора и безобразните мисъл – форми, изкусни оръдия на Черната ложа; човекът на Духознанието в мълчание, тишина и скритост трябва да е отличен борец сред гъстата материя и подлунна мъглявост, обръщайки в безжизнени трупове страхотните изчадия на мрака, прогонвайки ги на далеч от жилищата и обиталищата на човека(Прор.Амос, гл.8 : 3)

Окултистът никога не трябва да забравя красивия и дълбокомислен израз на Волтера : “ Бъдете неотгадаеми, заблуждавайте любопитните.”

Човек трябва да се моли в тайна, за да укрепне духом. Така расте и укрепва въплатения дух в утробата на майката (Матей 6 : 6). Тайните на Божествения Дух се предава не както днешната позитивна наука в гимназиите и университетите. Думите пред Бога да са малко (Еклисиаст, гл.5:2). И кога се моли човек да не говори излишни думи, защото няма нужда да разкриваме пред Създателя си тайните. – Той ги знае. (Ев.Матей, гл.6:7).

Бог пази тайно и не издава решението си на нечисти хора идолопоклонници. Той ще си прави оглушки пред безумните викове на самозванни жреци и свещенници, както е случая с Вааловите служители, които искаха в чудодейност да конкурират на Илия. И в наши дни не е рядкост да виждаме злоба и слушаеме бездушните викове, насочени към истинните Божии чеда от последователите на някой лъжлив Бог. Такива, човек да отминава с мълчание. Лъжата сама ще се посрами. Само на достойните от окултно гледище, на чистите по душа и нравствено силните се дава съкровенна мъдрост (Ев.Матей, гл.II: 27). Плът и кръв не дават откровения, а Небесния Баща ги дава чрез своите светлonoси пратеници (Ев.Матей, гл.16: 17). Божествения Дух знае тайната наука и с нея запознава верните ученици.(I посл. Коринт. 2 : 10 -14).

Пази тайната. Тайната ще те направи богат. Мълчи и се труди. В тоя труд с мълчание се крие разковничето на щастieto, което ще те направи блажен. Бъди умерен в говора – в многото говорене се крие една опасност: да се не излъже човек и да каже някоя глупост. Скришното обаче да е чисто, като ведро небе; тайната дейност обаче да е незамърсена, като кристален планински поток. Нека се не забравя, че всяка дейност явна или тайна, добра или лоша, умна или глупава подлежи на строг съд. (Еклисиаст, гл.13:14).

Гр.Бургас, Януари, 1915 година